

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az elsőfokú eljárásban személyesen eljár, a felülvizsgálati eljárásban dr. Tóth Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a Magyar Ügyvédi Kamara alperes ellen kamarai határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. október 10. napján kelt 8.K.35.667/2006/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.35.667/2006/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes ellen megindított fegyelmi eljárásban a Vas Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa az F.36/2004. számú határozatával megállapította, hogy a felperes kétféle fegyelmi vétséget követett el, ezért megrovás fegyelmi büntetésben részesítette, és egyúttal kötelezte 925 Ft költség megfizetésére.

A felperes fellebbezett a határozat ellen. Az alperes fellebbviteli tanácsa az Üft.5079/2004. számú másodfokú határozatával azt állapította meg, hogy a felperes egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta, és kötelezte a felperest 30.000 Ft másodfokú eljárási költség megfizetésére.

A felperes kérte a másodfokú határozat kiegészítését arra tekintettel, hogy a határozat nem tartalmazta a megállapított eljárási költség indokolását.

Az alperes fegyelmi fellebbviteli tanácsa a 2005. június 15-én kelt Üft.5079/2005. számú határozatában annyiban egészítette ki határozatát, hogy rögzítette „a Magyar Ügyvédi Kamarának a fegyelmi eljárások megtartásával kapcsolatosan felmerült átlagos költségeiből - személyi és dologi kiadások - az ügyre eső részét a fegyelmi fellebbviteli tanács 30.000 Ft összegben határozta meg”.

A felperes e kiegészítő határozat ellen keresetet nyújtott be, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a hatályos jogszabályok az eljáró hatóságok részére nemvitásan lehetőséget nyújtanak az eljárással kapcsolatos költségek megállapítására, azonban - véleménye szerint - a fegyelmi határozatnak rendelkeznie kell arról, hogy ezt a költséget az eljáró fegyelmi tanács minek alapján állapította meg.

A Fővárosi Bíróság a pert a 6.K.32.813/2005/6. számú végzésével megszüntette, arra hivatkozással, hogy a felperes által sérelmezett határozat bírói felülvizsgálatára nincs lehetőség, mivel az nem az ügy érdekében született.

A felperes fellebbezett a bíróság döntése ellen, amelynek elbírálása során a Fővárosi Ítéltábla a 3.Kf.27.409/2006/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította; megállapítva, hogy a határozat nem bontható meg érdemi és nem érdemi részre akként, hogy a fegyelmi intézkedés érdemi, míg a költség viselésére vonatkozó rendelkezés nem érdemi.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény /a továbbiakban: Ütv./ 55. § /3/ bekezdés d/ pontja értelmében a fegyelmi tanács dönt az eljárási költségek viseléséről, mely rendelkezésből az következik - az ítéltábla álláspontja szerint -, hogy az eljárási költség az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának része.

Az új eljárás során a felperes keresetét változatlan tartalommal fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és azt elutasította.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Ütv. 127. § /1/ és /2/ bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján a Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése 1998. június 27-én megtartott ülésén elfogadta a Fegyelmi Eljárási Szabályzatot /a továbbiakban: FESZ/, melynek 45. § /1/ bekezdése rendelkezik az eljárási költségekről.

Az elsőfokú bíróság szerint az Ütv. 51. § /3/ bekezdés d/ pontja és a FESZ rendelkezései elegendő támpontot nyújtanak a fegyelmi eljárás alá vont személy részére atekintetben, hogy a fegyelmi eljárásnak költségkihatása van, miután mind az Ütv., mind a FESZ hozzáférhető, bárki által megismerhető rendelkezéseket tartalmaz.

Az a tény, hogy a FESZ 2007. május 7-i módosítása előtt a szabályzat pontosan, tehát összegszerűen nem határozta meg az eljárási költség mértékét, szintén nem alkalmas a költségfelszámítás jogosságának elvetésére.

A fegyelmi tanácsok előtt folyó eljárásoknak mindig is voltak költségkihatásai. A gyakorlat által kialakított eljárási költségek összegét emelte át a FESZ 2007. május 7-i módosítása azáltal, hogy nevesítette a másodfokú eljárás költségét 30.000 Ft-ban.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint teljesen indokolt az az alperesi érvelés, mely szerint a FESZ módosítása előtt kialakított eljárási költségek megállapításánál az előző év ügyforgalmának alapulvételével - az egy főre eső átlagos költség figyelembevétele mellett - alakította ki a Magyar Ügyvédi Kamara egységesen minden egyes ügyre a 30.000 Ft eljárási költséget, mely a bíróság álláspontja szerint is a reálisan felmerült költségek összegzése.

Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy tévesen hivatkozott arra a felperes keresetlevelében, hogy ügyében kizárólag iratok alapján hozott döntést az alperes, ugyanis a fellebbviteli fegyelmi tanács teljes ülésén fegyelmi tárgyalást tartott, melyről jegyzőkönyv is készült. Ezen a fegyelmi tárgyaláson a felperes nem jelent meg.

Rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy nem rendelkezik hatásköri jogosultsággal arra, hogy bírálat tárgyává tegye az alperes szabályzatait, és előírja számára azok tartalmát; erre kizárólag az alperes felügyeleti szerve hivatott.

A bíróság csakis a rendelkezésére álló - az Ütv. felhatalmazása alapján meghozott - szabályzatok keretei között dönthet, de nem írhatja elő az alperesnek, hogy az eljárási költségek meghatározásánál milyen szempontokat értékeljen, vegyen figyelembe.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta.

Kifejtette, hogy tényként kell rögzíteni: a jelen ügy közigazgatási ügynek tekintendő, ezért a határozatra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 72 §-ának szabályai irányadók. Ebből - álláspontja szerint - okszerűen következik, hogy a fellebbezési jogra, és annak költségkihatásaira való tájékoztatási kötelezettség az első fokon eljáró fegyelmi tanács határozatának a része. Álláspontja szerint akkor járt volna el törvényesen az elsőfokú bíróság, ha a kereseti kérelmének helyt ad és a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezi, új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítja az alperest.

Előadta, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara 2007. május 7-i ülésén elfogadta a FESZ módosítását, azzal, hogy a módosított szabályok az Igazságügyi Közlönyben való megjelenésük napján lépnek hatályba. Ebből az következik, hogy a FESZ módosításának nincs, és nem is

lehet a jelen per tárgyára - avagy egyébként sem - visszamenőleges hatálya.

A közzététel hiányára vonatkozóan bizonyítékokat csatolt a felperes felülvizsgálati kérelméhez. Megalapozatlannak értékelte azt a tényállítást, hogy az évek alatt kialakult gyakorlatot emelte át a FESZ 2007. évben és rendelkezett úgy, hogy az egy fegyelmi ügyre eső - a megelőző év ügyforgalmának alapulvételével kialakított - egy főre eső átlagos költség figyelembevétele mellett, egységesen, minden egyes ügyre a 30.000 Ft eljárási költséget kell alkalmazni. Megengedhetetlennek tartotta, hogy a saját működést ellenőrző szervezet (fegyelmi tanács) úgy hoz döntést, hogy a fellebbezés költségének mértékéről való tájékoztatás hiányzik. Hangsúlyozta, hogy mindvégig azt kifogásolta - és kifogásolja a felülvizsgálati kérelemben is -, hogy nem volt közzétéve a fellebbezés díja. Álláspontját igazolja az, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara valamennyi szabályzatát közzé kell tenni, és az az Igazságügyi Közlönyben történő közreadással lép hatályba.

A felperes kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság megfelelő alapossággal feltárta az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

Elsődlegesen leszögezi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében felülvizsgálati eljárás keretében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható felül.

A Pp. 272. § /2/ bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányult, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben, és milyen okból kívánja.

A felperes felülvizsgálati kérelme konkrét jogszabálysértés-megjelölést a jogerős ítélet kapcsán nem tartalmaz, és a Pp. 272. § /2/ bekezdése fenn ismertetett rendelkezésének sem felel meg.

A felülvizsgálati kérelem tartalmi elemzése alapján azonban a Legfelsőbb Bíróság rámutat a következőkre.

Alapvetően téves azon felperesi álláspont, mely szerint a közigazgatási per tárgyát képező, a bíróság által felülvizsgálni kért határozat meghozatalakor - és így a bírósági eljárásban is a Ket. szabályainak figyelembevételével - kellett volna eljárni.

Az Ütv. 12/A. §-a egyértelműen szabályozza, hogy az Ütv-ben meghatározott mely eljárások hatósági eljárások, és mely körben kell az Ütv. háttérszabályaként a Ket. előírásait alkalmazni; ebben a meghatározásban nem szerepel a fegyelmi eljárás.

Az Ütv. 66. § /5/ bekezdése is csupán annyit mond ki, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, a képviselője és a kamara elnöke a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint fordulhat a bírósághoz - tehát csupán a bírósághoz fordulás során irányadók a közigazgatási perek szabályai; ettől a megelőző fegyelmi eljárás nem válik hatósági eljárássá. Ennek megfelelően az alperesi fegyelmi eljárásra kizárólag az Ütv., illetve a FESZ előírásai az irányadók.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint megalapozottan hivatkozott az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében az Ütv. 55. § /3/ bekezdés d/ pontjának és a FESZ-nek a rendelkezéseire. A FESZ-nek a felperes által felülvizsgálni kért határozat meghozatalát követően bekövetkező tervezett módosítására csak abból a szempontból utalt, hogy alátámassza: a Magyar Ügyvédi Kamara gyakorlata objektív körülményeken alapul.

A felperes által hivatkozott Ket. 72. §-a kizárólag a hatósági ügyben hozott döntések szerkezetét határozza meg.

Az eljárási költségeket a Ket. 153. § /2/ bekezdése sorolja fel, azok összezszerűségére, illetve az eljárási költség összezszerűsége meghatározásának indokolására ebben a szabályban sincs utalás. Így - noha az alperes eljárására a Ket. szabályai a perbeli vonatkozásban nem voltak alkalmazandók - összehasonlító, analóg felvetés esetén a jogerős ítélet még abban az esetben is megfelelne a jogszabályi előírásoknak, ha a fegyelmi eljárás a Ket. hatálya alá tartozó eljárás lenne.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperes keresetében a fegyelmi határozatnak a másodfokú eljárási költségre vonatkozó - indokolással történő - kiegészítését támadta, tartalmilag azzal a kifogással, hogy az indokolás nem kielégítő.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete az indokolás terjedelmét és tartalmát kielégítőnek értékelte.

A közigazgatási perekre vonatkozó törvényi szabályozás értelmében a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság eljárási szabálysértés miatt csak akkor helyezheti hatályon kívül a felülvizsgálni kért határozatot, ha az eljárási szabálysértés az ügy érdemére kihat.

A perbeli ügyben hozott fegyelmi határozatot alapul véve, az ügy érdemének a fegyelmi felelősség fennállását kell tekinteni. Mivel a felperes a fegyelmi határozatnak az eljárási költségben marasztaló

rendelkezését keresetében nem támadta meg, fizetési kötelezettsége akkor is fennáll, ha az indokolás felülvizsgálata iránti keresete alapos lenne.

Az alperes azonban kiegészítő határozatában a fegyelmi eljárás költségének kellő indokát adta a személyi és dologi kiadások egy ügyre eső összegének meghatározásával. A kiegészítő határozat felülvizsgálata iránt benyújtott keresetet az elsőfokú bíróság ítéletével jogszerűen utasította el, az annak felülvizsgálata iránt előterjesztett felperesi kérelem tehát alaptalan.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte, annak mértékét bírói mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel arra is, hogy a felperes - a Pp. 274. § /2/ bekezdésében írt lehetőséggel élve - tárgyalás tartását kérte az ügyben.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2009. január 14.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő